

7ο μάθημα Θρησκευτικών Α' και Β'γυμνασίου

Πρώτο μάθημα μετά την επιστροφή στο σχολείο

Αγαπητοί μαθητές, γειά και χαρά! Σκέφτηκα να ανεβάσω δυο μαθήματα για όλους εσάς που μένετε στο σπίτι. Ξέρω ότι δεν είναι υποχρεωτικό να παρακολουθείτε θεωρώ όμως ότι είναι σημαντικό να μην αισθάνεστε αποκομμένοι και να κρατάτε επαφή με τους συμμαθητές σας που έρχονται στο σχολείο. Πρώτα-πρώτα θέλω να σας πω ότι το σχολείο άνοιξε αλλά τίποτα δεν είναι όπως πριν. Η απουσία σας είναι αισθητή και λείπετε και σε μας τους καθηγητές αλλά και στους συμμαθητές σας. Αισιοδοξούμε όμως ότι όλα θα περάσουν και θα βρεθούμε ξανά όλοι μαζί. Θα κάνω λοιπόν μια προσπάθεια να σας μεταφέρω ό,τι συζητάμε στην τάξη έτσι ώστε να αισθανόμαστε κοντά ακόμη κι αν είμαστε μακριά.

Στο πρώτο μάθημα λοιπόν μιλήσαμε για τα συναισθήματά μας την περίοδο της καραντίνας. Είπα στους συμμαθητές σας ότι στη μακρινή Κίνα, εκεί απ' όπου ξεκίνησε ο κορωνοϊός, η λέξη "κρίση" γράφεται με δύο ζωγραφιές. Η μια σημαίνει "κίνδυνος" και η άλλη "ευκαιρία". Σίγουρα το ότι η λέξη κρίση σημαίνει κίνδυνος το καταλαβαίνουμε πολύ καλά στην προκειμένη περίπτωση της πανδημίας. Μήπως όμως η κρίση ήταν και μια ευκαιρία για όλους μας; Όλοι οι μαθητές συμφώνησαν πως ήταν ευκαιρία για ξεκούραση και χαλάρωση. Για να χαρούμε περισσότερο την οικογένειά μας που δεν τη χαιρόμασταν όπως έπρεπε με το συνεχές τρέξιμο απ' το σπίτι στο σχολείο, απ' το σχολείο στο φροντιστήριο, απ' το φροντιστήριο στο σπίτι για διάβασμα κ.λ.π. Κάποιοι είπαν πως ήταν μια ευκαιρία να ασχοληθούμε με το διάβασμα εξωσχολικών βιβλίων ή με την εκμάθηση μιας ξένης γλώσσας. Κάποιοι είπαν ότι ήταν ευκαιρία να χαρούν τη φύση κάνοντας περιπάτους ή ποδηλατάδα, πράγματα που επιτρεπόταν να τα κάνουν δηλώνοντας στο 13033 "σωματική άσκηση".

Συνεχίζοντας είπα στους μαθητές μια ωραία παρομοίωση. Σίγουρα όλοι γνωρίζετε τα αρωματικά φυτά όπως το βασιλικό, τη ρίγανη, το θυμάρι κ.λ.π. Και σίγουρα έχετε προσέξει ότι όσο περισσότερο τα ταλαιπωρούμε αυτά τα φυτά, τρίβοντάς τα με το χέρι μας, τόσο περισσότερο μοσχοβολούν. Διάβασα κάπου πως όταν περνάμε στη ζωή μας δυσκολίες, όπως τώρα με τον κορωνοϊό είμαστε κι εμείς σαν τα αρωματικά φυτά που ο Θεός μας τρίβει με τα χέρια του, με σκοπό να αναδείξει τα πιο ωραία αρώματά μας. Το θέμα είναι αν καταφέραμε να αναδείξουμε τα πιο ωραία αρώματά μας ή μήπως κάποιες στιγμές έβγαιναν από μέσα μας αντί για αρώματα, βρωμιές; Καταλαβαίνετε βέβαια ότι όταν λέω αρώματα εννοώ θετικές σκέψεις, θετικές πράξεις και θετικά συναισθήματα. Κι όταν βρωμιές εννοώ αρνητικές σκέψεις, αρνητικές πράξεις και αρνητικά συναισθήματα. Στα "αρώματα" οι συμμαθητές σας κατέταξαν την υπομονή, την υπακοή, το ότι βρήκαν χρόνο να ασχοληθούν με την οικογένειά τους αλλά και με τον εαυτό τους και να σκεφτούν κάποια λάθη που έχουν κάνει και να προσπαθήσουν να διορθώσουν κάποια αρνητικά στοιχεία του χαρακτήρα τους. Επίσης το ότι εκτίμησαν κάποια πράγματα και κατάλαβαν την αξία τους όταν τα στερήθηκαν κι ότι βγήκαν από τη δοκιμασία πιο δυνατοί. Στις "βρωμιές" κατέταξαν το άγχος, το φόβο και τον πανικό για την αρώστεια. Τον εθισμό στο διαδίκτυο (κάποιοι όπως είπαν έπαιζαν ώρες ατέλειωτες παιχνίδια στο ίντερνετ). Την ανία και τα νεύρα λόγω του ότι έπρεπε να μένουν μέσα (τι τράβηξαν οι καημένες οι μανούλες...). Την παχυσαρκία!!!! (όλη τη μέρα τρώγαμε, αφού δεν είχαμε τι να κάνουμε...)

Αν βρείτε κάποιο άλλο "άρωμα" ή κάποια άλλη "βρωμιά" εκτός από αυτά που ανέφεραν οι συμμαθητές σας μπορείτε να μου στείλετε τις σκέψεις σας. Όπως επίσης αν θεωρείτε ότι η καραντίνα εκτός από κρίση, ήταν και μια ευκαιρία για να γίνουμε καλύτεροι. Δε θέλω να έχετε το

παραμικρό άγχος για να απαντήσετε. Αν έχετε να μου γράψετε κάτι καλώς, αν όχι κανένα πρόβλημα. Αυτό που θέλω είναι να θυμάστε την παρομοίωση με τα αρωματικά φυτά κι ότι σε κάθε δυσκολία που θα έρχεται στη ζωή μας να αγωνιζόμαστε να αναδεικνύουμε τα "αρώματά" μας, δηλαδή τα καλύτερα στοιχεία του χαρακτήρα μας.

Σας χαιρετώ με αγάπη.